

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ

Δημοσιεύομεν εἰς τὴν πρώτην σελίδα τὰς εἰκόνας τῶν πρωτουργῶν προσώπων τῆς ὑποθέσεως Καφφαρέλ, περὶ τῆς ἀπανταχοῦ διτγέρθη τὸσον ζιωηρὸν ἐνδιαφέρον. Τὸ διδακτικότερον μάθημα, ὅπερ ποιεῖσθαι ἐκ τῆς ὑποθέσεως ταῦτης, εἶναι τὸ φαινόμενον τῆς μεγίστης προσηλώσεως τῶν Γάλλων εἰς τὰς διακρίσεις καὶ εἰς τὰ παράσημα. Περὶ τῆς Γαλλίας ἐλέγεται, ὅτι λιποεδάνη μέχρις ἔκριψεσσως πέσης ὑπεροχῆς, καὶ διμῶς πανταχόθεν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἀναγενάται τὴν πολυκέρχολος "Γόρα τῆς ἀνισότητος."—Πιστής, εἰπε ποτὲ ἐπὶ Δουβούλου Φιλίππου ἀπὸ τοῦ βῆματος τῆς βασιλικῆς βουλῆς δουλευτῆς τις, συνσταται εἰς τὸ νὰ εἰναι τις ἀνώτερος τῶν ιστούμων του καὶ τοὺς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους του.—Εἰς οὐδένα τόπον ἐγένετο τοσαύτη κατάχρησις ψευδῶν τίτλων εὑγενεῖσας, δυσον ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ βουλόμενος, ἀκολούθως προσθέτει εἰς τὸ ὄνομά του μὲ τὸ de ἐν ὄνομα τυπικόν, καὶ διτερον προάγει αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς βαρῶν, εἰς ὑποκόμητα, εἰς κόμητα ἢ εἰς μαρκήσιον. Ταῦτα γίνονται τόπον μᾶλλον εὐκόλως δισον ἡ δημοκρατικὴ κυβέρνησις οὔτε προγράψει, οὔτε ὑποστηρίζει τοὺς τίτλους. ἀλλ' ἀρίνει ἔκαστον νὰ πράττῃ κατὰ τὸ μέτρον τῆς κουφότητός του. Μία εἰσέτι διάκρισις ἔχει πραγματικήν ἀξίαν ἐν Γαλλίᾳ, ἡ τοῦ παρασήμου τοῦ Λεγεώνος τῆς τιμῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ εἴνει ἀντικείμενον πολιτικοῦ βούσφετίου, ὡς διέπομεν δὲ ἐκ τῆς ὑποθέσεως Καφφαρέλ γίνεται ἐνότε καὶ ἀντικείμενον ἐμπορίου. Διὰ τοῦτο ἀμφιβολον εἶναι ἐαν διατηρηθῆ ἔτι ἐπὶ πολὺ ἐν Γαλλίᾳ τὸ γόνητρον τοῦ δαφνοφεροῦ παρασήμου, τὸ ὅποιον εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τούτου καθίδρυσεν ὁ μέγας Ναπολέων.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

"Αγαθὴ τύχη!"

Μέγις γεγονός συνέβη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. Ἡ ἀντιπολίτευσις συνηνάθη ὑπὸ ἐνακόμια, διστις κακλεῖται τῷρας ἀρχηγὸς «τῆς ἡγεμόνης ἀντιπολίτευσεως» καὶ θὰ προσθάλῃ οὕτω κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τὴν κυβέρνησιν, ἵτις ἔχει καὶ αὐτὴ τὸν ποιμένα της, τὸν κ. Δημητριάδην, ὁ ὅποιος διμῶς δὲν ἔγει καὶ τὴν ἀξίωσιν γὰρ θεωρήται ὡς ἀρχηγός. Αγνοοῦμεν διατί ἡ τοιαύτη εἰδησης μᾶς ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην τὸν Λισώπειον μῦθον, κατὰ τὸν ὅποιον «λέων, σόνος καὶ ἀλωπηξ κοινωνίαν ποιησάμενος ἐξηλθον εἰς ἀγράν.» Ανακρένομεν τὴν διανομὴν τῆς λείας διὰ νὰ κρίνωμεν τίς εἴναι ὁ λέων καὶ τίς ἡ ἀλωπηξ, διότι, ὅσον ἀφορᾷ τὸν σόνον, εἶναι ἐκ τῶν προτέρων γνωστός.

Προκειμένου περὶ τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου δ. κ. Δηληγιανήν, εὑρίσκεται εἰς στενόγχωρον θέσιν καὶ ἐπὶ τοσοῦτον μάλιστα, ὥστε ὑπαθέτομεν, ὅτι ὀλίγην θὰ ἡσθάνθη εὐχαρίστησιν ἐκ τῆς νέας προσωνυμίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἡγε-

μένης ἀντιπολίτευσεως. Ὡς ὁ asinus metaphysicus διστάζει νὰ ἐκλέξῃ μετὰ τοῦ κ. Φιλήμωνος καὶ τοῦ κ. Καλλιφρονᾶ καὶ προσπαθεῖ, εἰ δυνατόν, οὐδέτερον νὰ δυσαρεστήσῃ. Εἶναι ἔξακολουθήσῃ τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τινας ἡμέρας ἀκόμη, ἡμεῖς μίαν δύο διαβλέπομεν πρὸς λύσιν... τὴν ἀγούσαν εἰς τὸ φρενοκομεῖον.

ΤΑΧ ΙΑΤΖΔΙΔΙΖ

Καὶ ἡ ἐκ λευκοσιδήρου δεξιὰ χειρ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ; Ἀσχολεῖται εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν μονοπωλίων καὶ τὸν προσπολογισμὸν τοῦ 1888, δοσίς καθ' ἡς ἔχομεν θετικὰς πληροφορίας θὰ ἀποφέρῃ εἰς τὰς ἀρχὰς μὲν τοῦ ἔτους περίσσευμα τούλαχιστον δέκα εκατομμυρίων, εἰς τὸ τέλος δὲ αὐτοῦ ἔλλειμμα τὸ ὀλιγώτερον είκασι. Ἐν τούτοις ἡ πίστις τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἀλλάξῃ, θὰ ἀκούσωμεν παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ πάλιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ καταστῇ τὸ χρηματιστήριον τῆς Ἀνατολῆς, καὶ, ὅπερ ἀληθέστατον, θὰ ἀλλάξῃ τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς φόρους.

Ἄφοῦ εἰπομεν περὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ λευκοσιδήρου πρωθυπουργοῦ μας, καλὸν εἶναι νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα, διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς γίνεται ἀνάδοχος. Ἡθέλομεν προσῆγε καὶ εἰς ἔξετασιν τῆς κεφαλῆς του, ἀλλὰ φοβούμεθα μήπως δὲν ἔχομεν νὰ εἰπωμεν τίποτε περὶ αὐτῆς.

Τὰ διδατα τῆς πόλεως καὶ αἰωνίως τὰ διδάσκα! Ὅκα περὶ αὐτῶν λαλοῦσι καὶ δλοι, οἱ ὑποψήφιοι περὶ αὐτῶν προθυμοποιεῦνται νὰ ὑποβάλλωσι σκέψεις καὶ προτάσεις. Ομολογουμένως οὐδέποτε ὑπῆρξε δημοτικὴ ἐκλογὴ περισσότερον γερουσιασμένη.

Ἄποροῦμεν πῶς μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεμίχθη εἰς τὴν συζήτησιν ταῦτην ὡς εἰδικός εἰς τὴν περίστασιν... δ. κ. Φρεαρίτης.

Ἐῦτυχῶς ἔπαυσεν ἡ λυκοσυζήτησις, "Αν παρετείνετο ἐπὶ πλέον, θὰ ἐκραταιοῦτο ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ τύχη τοῦ δῆμου μᾶς εὑρίσκεται εἰς τὸ πρώτον λόκον.

Μεγάλη μεταρρύθμισις εἰς τὸν στρατιωτικὸν ὄργανον μᾶς. Οἱ τέως ἀπόστρατοι καὶ ἀπόμαχοι καλοῦνται εἰς τὴν ἐφεδρὸν ὑπηρεσίαν, ἢ κατὰ τὴν γλώσσαν τῆς ὑπηρεσίας, μετατίθενται τὰ στελέχη εἰς τὴν ἐφεδρείαν.

Αξιεπαίνω προνοία συνιστᾶται καὶ εἰς τὴν πόλιν μᾶς σχολεῖον κωφαλάλων, τὸ ὅποιον τίθεται ὑπὸ τὴν πρεστασίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης.

Θλιβερὰ προαισθήματα. Εἴς ἔγει καὶ μόνον κλάδον τῆς ὑπηρεσίας ἐσκέφθη νὰ ἐπιφέρῃ μεταρρύθμισεις ὁ ὑπουργὸς

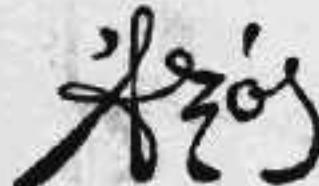
τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸ ληξιαρχιακὸν σύστημα. Διότι ἔξ
δλων, αὐτὸς κυρίως τὸν ἐνδιαφέρει, ἡ ληξι-αρχία.

*

Προκειμένου περὶ τῶν νέων φυλακῶν Συγγροῦ.

— Διατί καλοῦνται ἔξεταστικαί;

— Διότι πρέπει νὰ δώσῃ ἔξετάσεις ἔχεινος ποὺ θὰ
ἔμβη μέσα.

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ

'Ασπάζομαι τοὺς πάντας θερμῶς ἐκ τῶν προτέρων
καὶ σπενσάτε μὲν πρῶτον ἐδῶ, μετ' ὄχεων αμι,
διότι οὗτω θέλει τὸ ἀθρικόν συμφέρον,
διότι οὗτω θέλει τοῦ θύρους ἡ τιμὴ.

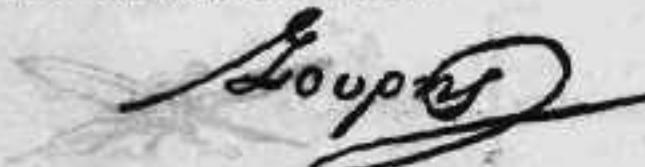
Σπουδαῖα γεγονότα ἐτάραξαν ἀσχάτως
τὰς πρὸς ἄλλήλους σχέσεις, τὸ κόμμα καὶ τὸ πράτος,
ἡ δὲ τιμὴ τοῦ ἔθρους 'στὰ καίρια ἐπλήγη,
ἄλλα καὶ λόρδα δέρρει τοὺς φίλους οὐκ ὀλίγη.

Τὸν ἀγαθὸν τοῦ πράτους ἀστερημένοι δἰοι
δὲν ἔχομεν δυνάμεις, δὲν ἔχομεν τιμάς,
κονφρα καρύδα βγῆκαν καὶ τοῦ χρυσοῦ οἱ σθόλοι
καὶ ἀπέμειραν μοράχα τὰ λάχαρα σ' ἐμᾶς.

Πρὸς πόλεμον καὶ πάλιν ἐτείρονται τὰ πράτη
καὶ ἔγω ἀκούων νέας ἐξ οὐρανοῦ φωνάς,
ἄλλα καὶ τέλος θέμα τὸ κόμμα συνταράττει,
οἱ κόριοις Φιλήμων καὶ οἱ Καλλιφρετᾶς.

Καὶ ἔτώ δὲν ξέρω τώρα τὸ διάβολο τὰ κάμια
καὶ ἀγ πρέπει καὶ τοὺς δύο 'στὴν πάλην τὰ συνδράμων.
καὶ τὸν ἐγκέφαλόν μου δειγός συστρέψει σάλος
καὶ μὲ τραβᾶς καὶ ὁ νέας καὶ μὲ τραβᾶς καὶ ὁ ἄλλος.

Δι' ὅλ' αὐτὰ τὰ νέα καὶ τῆς βουλῆς τὴν πάλην
καλῶ εἰς τὰς Ἀθήνας τοὺς φίλους βουλευτάς,
διότι τέλος πάντων δι βασιλεὺς καὶ πάλιν
'στὸ σπῆτει τοῦ Τρικούπη ἐπῆγε κατ' αὐτάς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδαν, δύναται τις νὰ εἴπῃ,
ὅτι τὰ λητήματα ἐσπάνιζον περισσότερον τοῦ γυναστοῦ
καθηγητοῦ καὶ ἐὰν δὲν ἐγίνετο τὸ παρὰ τὸν Ἀγ. Σπέρων
ν ἔγκλημα ἐπόμενον ἦτο νὰ ἰδωμεν θύματα δημοσιογρα-
φικὰ ἔξ οὐπερβολικῆς ἀτροφίας. Εὔτυχως διὸ τὴν δημοσιο-
γραφιαν καὶ τὴν Αστυνομίαν ἔλαβε χώραν τὸ δρᾶμα αὐτό,
ὡς τὸ ὠνόμασσαν οἱ σοβάροι συνάδελφοι, καὶ οὕτως εὐρέθη
ἡ κατάλληλος εύκαιρία νὰ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ αἷμα δεδο-
κιμασμένοι κάλαμοι καὶ νὰ δεχθῶσι συγχαρητήρια οἱ ἀ-
στυνομικοί ὑπάλληλοι, οἱ δόποι καὶ αὐτοὶ ἀποροῦσιν ἀ-
κόμη διὸ τὸ ἀνδριγάθημα, τὸ δόποιον . . . δὲν ἔπραξαν.

*

'Ἐν τούτοις τὰ εὐχαριστήρια ἔξεφράσθησαν ἐπισήμως
διὸ τῆς ἀναφορᾶς, τῆς τὸ περιεχόμενον εἶχεν ώς ἔξτης:
«Κύριοι ἀστυνομικοί ὑπάλληλοι.

• Εἶνε βέβαιον, ὅτι οἱ δράσται τοῦ ἔγκληματος παρου-
σιάσθησαν μόνοι των, οὐχ ἡττον δεχθῆτε τὰς εὐαρεστείας
τοῦ κ. Λομβάρδου, διότι τοὺς συνελάθετε.»

• Ως Ἀστυνόμος καὶ ἔγω, ἀποδέχομαι τὰς εὐαρεστείας
ταύτας καὶ προσφέρω εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερι-
κῶν ζεῦγος διόπτρων διὸ νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα, ἢν οὐχὶ^{τὸ}
τὰ πέραν τῆς ρινός του, διότι εἶνε τολμηρόν, τούλαχιστον
τὰ μέχρι ταύτη.

*

Θέλετε τώρα νὰ μὴ μάθητε τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγμα-
τος; Δὲν ἔχετε νὰ πράξητε ἀλλο τι, παρὰ νὰ ἀναγγώσητε
τὰς ἀνταγωνιζομένας ἐφημερίδας. Κατὰ τὰς μὲν πρέπει
οἱ δράσται ἀπὸ τοῦδε νὰ καρατομηθῶσιν, ἐνῷ κατὰ τὰς
ἄλλας πρέπει νὰ ἀπολυθῶσιν. Η Ἐφημερίς ἀμφιβάλλει
έὰν συγένη τὸ ἔγκλημα καὶ ἀναμένει εύκαιριαν κατάλλη-
λον, ὅπως βεβαιωθῇ καὶ γράψῃ.

*

Καὶ εἰς τὰς μᾶλλον θλιβερωτέρας περιστάσεις δὲν λεί-
πουσιν αἱ ἀστειότητες καὶ τὰ λογοπαίγνια. Οὕτω καὶ ὅτε
διεδόθη ὁ φόνος τοῦ ἀτυχοῦς Δελφοῦ ἡκούσθη τις τῶν
ἀπαισίων λογοπαϊκῶν λέγων:

— 'Σὰν ἀ - βε. Ιφδη τὸν ἐκτύπησαν.

Σας βεβαιοῦμεν, ὅτι περισσότερον ἐλυπήθημεν τὸν λο-
γοπαϊκήν ἀπὸ τὸν ἀτυχῆ ήνιοχον.

